

Dagsordenens enkelte punkter.

I. Generaldirektørens beretning.

Generaldirektørens beretning til konferencen omfatter 3 hovedafsnit. Det første vedrører beskæftigelsen, herunder sammenhængen mellem den internationale handel, den økonomiske politik og beskæftigelsen. Det andet afsnit behandler særlige problemer for lande, der i den seneste tid er ved at undergå en industriel udvikling, herunder befolkningsvæksten, vandringer fra land til by, beskæftigelsesmulighederne i overgangsperioden fra landbrugs- og håndværks-samfund til industrisamfund og de menneskelige problemer, denne udvikling fremkalder. Det sidste afsnit vedrører skabelsen af de nødvendige institutioner til at imødekomme behovet for sociale foranstaltninger, herunder ikke blot statsinstitutioner, men også frivillige sammenslutninger, uddannelsessteder m. m.

Under diskussionen om generaldirektørens beretning havde en lang række talere ordet. En stor del af disse omtalte udviklingen i deres hjemland. I det følgende skal gengives nogle udtalelser af mere almindelig interesse, der blev fremsat under diskussionen:

Flere talere, således den indiske arbejdsminister *Nanda*, den amerikanske arbejdsminister *Mitchell*, den tyske arbejdsminister *Blank* og den amerikanske arbejderrepræsentant *Faupl*, udtrykte tilfredshed med den vægt, arbejdsorganisationen i sin virksomhed lagde på undervisning og uddannelse. *Faupl* fremhævede, at uddannelse ville kunne udvide fagbevægelsens horisont og give arbejderne midler til ikke blot at skaffe sig et materielt bedre liv, men til at trænge ind i de ideer, der er grundlæggende for demokrati og social retfærdighed.

Betydningen af „lovgivningsvirksomheden“ altså udarbejdelse af konventioner og henstillinger, understregedes bl. a. af den

polske regeringsrepræsentant *Chajm*, der fandt, at denne virksomhed udgjorde det vigtigste bidrag til opnåelse af sociale fremskridt og et middel til at omsætte sociale ideer i praksis.

I modsætning hertil fremhævede andre talere værdien af, at tyngdepunktet i organisationens virksomhed nu var den praktiske virksomhed med bl. a. teknisk bistand. Den canadiske regeringsrepræsentant *Haythorne* polemiserede mod den opfattelse, at en debat, der førte til en konvention, skulle være frugtbarere end en debat, der førte til en henstilling, eller at en debat, der ikke førte til vedtagelse af en konvention eller henstilling, havde været mislykket. Arbejdsgivergruppens formand, den franske arbejds-giverrepræsentant *Walme* fremhævede, at det var lige så vigtigt som lovgivningsvirksomhed at værne om principper som ytrings- og foreningsfrihed og opretholdelse af menneskerettigheder overalt i verden.

Betydningen af samarbejdet mellem regeringer og frivillige sammenslutninger behandledes af bl. a. den britiske arbejdsminister *Macleod*, der nævnedes, at regeringen ved at tillægge disse sammenslutninger en rolle fik langt flere medarbejdere og kunne gøre brug af uudnyttede kræfter.

Social sikkerhed behandledes bl. a. af den tyske arbejdsminister *Blank*, der gjorde gældende, at der vel ikke kunne gennemføres nogen absolut sikkerhed, da alt liv indebærer risiko; bedre social velfærd er imidlertid ikke blot et resultat af, men også en betingelse for stigende produktivitet.

Handelsforbindelserne mellem landene berørtes af den sovjetiske regeringsrepræsentant *Gorochkine* og den polske regeringsrepræsentant *Chajm*, der gjorde gældende, at større handelssamkvem mellem landene — bl. a. mellem Øst- og Vesteuropa — var et middel til modarbejdelse af økonomisk tilbagegang og arbejdsløshed.